

Wildplukken GLK-standpunt

Inleiding

Wildplukken, oftewel het verzamelen van in de natuur groeiende vruchten, gewassen of paddenstoelen, is momenteel “in”. Er verschijnen kookboeken en foodwalks die (al dan niet in onze terreinen) door derden georganiseerd worden. Op internet zijn sites (bijv. Wildplukwijzer, culinair-wildplukken)) te vinden waarop vindplaatsen van bepaalde soorten worden gedeeld en aanbevolen. Voor- en tegenstanders van wildplukken melden zich bij ons om een duidelijk standpunt in te nemen. De één is van mening dat het een bedreiging is voor de natuur (KNNV), de ander ziet het juist als een uitgelezen kans om mensen via wildplukken bij de natuur te betrekken (Stichting wAarde). Dit roept de vraag op hoe wij als GLK aankijken tegen wildplukken.

Ons huidige beleid

Onze Nota Recreatiebeleid (2012) zegt over wildplukken het volgende:

“We faciliteren het wildplukken niet, verbieden het niet, maar moedigen het ook niet aan. Het plukken en verzamelen van tamme kastanjes, bosbessen, bramen, paddenstoelen of eikels langs wegen en paden is toegestaan binnen de bestaande wet- en regelgeving, mits dit voor eigen privéconsumptie is en geen onverantwoorde schade of verstoring veroorzaakt. Het zonder vergunning rapen van vruchten en zaden voor commerciële doeleinden is verboden.”

De meningen, feiten en aandachtspunten ten aanzien van wildplukken

Tijdens de vergadering van de Beheer Advies Commissie van 12 november 2015 is ons beleid met betrekking tot wildplukken opnieuw tegen het licht gehouden. Dit heeft het volgende beeld opgeleverd:

- Wildplukken is niet nieuw, het is van alle tijden. In Nederland is het lange tijd niet populair geweest in tegenstelling tot andere delen van Europa. Er lijkt in Nederland een herwaardering, maar of er sprake is van een hype is zeer de vraag;
- Er zijn recent wildplukboekjes verschenen, zoals de Plukalmanak en ook is er een wildplukwijzer (app) ontwikkeld die locaties in beeld brengt waar eetbare planten staan. Er zijn voorts (commerciële) partijen die activiteiten als foodwalks en bushcraft organiseren, waarbij mensen respectievelijk leren koken met producten uit de natuur en leren overleven in de natuur;
- Er zijn in de praktijk weinig feiten bekend dat de flora en fauna in onze terreinen daadwerkelijk schade ondervinden van wildplukken;
- Er is geen wetenschappelijk bewijs gevonden dat wildplukken schadelijk is. Er is niet veel onderzoek gedaan, maar onderzoek naar het structureel plukken van paddenstoelen op een en dezelfde locatie leert dat het aantal paddenstoelen aldaar niet afneemt. Voor plantensoorten geldt hetzelfde beeld. Slechte milieuomstandigheden hebben vele malen meer invloed op het voortbestaan van soorten;
- Er zijn nauwelijks meldingen van problemen, maar excessen zijn er. Er zijn situaties bekend waar commercieel geplukt wordt.
- Aandachtspunt is het risico wat wildplukken met zich mee kan brengen. Daarbij valt te denken aan het eten van giftige paddenstoelen en planten of vallende takken. Mogelijk brengt het aanmoedigen of toestaan van wildplukken aansprakelijkheidsrisico's met zich mee.

Aanvullend op de discussie in de BAC zijn de volgende juridische feiten relevant (bron: Staatsbosbeheer, G.Durville, 2015):

Artikel 314 WvS (stroperij):

“Hij die, (...), geheel of ten dele aan een ander toebehorende (...) zoden, plaggen, heide, helm, wier, riet, biezen, mos, (...), ongeplukte of afgevalen boomvruchten of bladeren, te veld staand gras of te veld staande of na de oogst achtergebleven veldvruchten wegneemt, met het oogmerk om zich die voorwerpen wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig

aan stroperij, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.”

Artikel 310 WvS (diefstal)

“Hij die enig goed dat geheel of ten dele aan een ander toebehoort wegneemt, met het oogmerk om het zich wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig aan diefstal, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.”

Artikel 461 Wetboek van Strafrecht

“Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, zich op eens anders grond waarvan de toegang op een voor hem bijkbare wijze door de rechthebbende is verboden, bevindt of daar vee laat lopen, wordt gestraft met geldboete van de eerste categorie.”

Opgemerkt wordt dat hieronder de huisregels van de terreineigenaren vallen zoals die onder meer op de bebording worden weergegeven, zoals “vrije toegang op wegen en paden”.

Artikel 8 Flora- en Faunawet:

“Het is verboden planten, behorende tot een beschermde inheemse plantensoort, te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen”

Gemeentelijke Algemene Politie Verordeningen (vb Gulpen):

Artikel 4:11j Beschermde planten; hout sprokkelen

1. Het college is bevoegd:

a. plaatsen aan te wijzen waar het ter bescherming van het natuur-, landschaps- of dorps-/stadsschoon verboden is daarbij aangeduide bloemen of planten te plukken of bij zich te hebben;

Samenvattend:

- de vraag of wildpluk is toegestaan altijd een combinatie is van publiekrecht en al dan niet de toestemming van de terreineigenaar;
- de terreineigenaar wildplukken kan verbieden ook wanneer het publiekrecht dat niet doet;
- de wildplukker toch strafbaar kan zijn ondanks dat de terreineigenaar toestemming heeft verleend.
- De wildplukker er in beginsel van uit moet gaan dat het is verboden, tenzij...

Tenslotte dienen de volgende argumenten bij het standpunt van wildplukken te worden betrokken:

- Het onderscheid tussen wildpluk voor eigen gebruik of commercieel gebruik. De laatste is altijd strafbaar zonder toestemming van de terreineigenaar.
- Bij wildpluk worden soorten verwijderd waardoor ook de beleving van andere bezoekers negatief kan worden beïnvloed (minder bloemen, noten, vruchten, paddenstoelen, beschadiging, etc.).
- Door wildpluk kunnen besmettingen door ziekteverwekkers plaatsvinden zoals bijvoorbeeld de Vossenlintworm (*Echinococcus multilocularis*)
- Wildpluk kan leiden tot verstoring van leefgebieden van dieren, bijv. de rust in leefgebieden van edelherten gedurende de bronst.

Voorstel voor toekomstig beleid ten aanzien van wildplukken

Op grond van bovengenoemde feiten en overwegingen wordt het volgende standpunt voor wildplukken voorgesteld:

GLK verbiedt het wildplukken in kleine hoeveelheden (vgl. met het “champignonbakje”) voor eigen gebruik niet, mits door de bezoeker van ons terrein rekening wordt gehouden met de huisregels ter plaatse. GLK stimuleert het ook niet. De wildplukker dient zich ervan bewust te

zijn dat hij/zij op basis van (lokale) regelgeving van gemeente en/of provincie alsnog in overtreding kan zijn.

Wildpukken geschiedt ook op eigen risico met het oog op eventuele giftige natuurlijke bestanddelen of besmetting door ziekteverwekkers die kunnen worden overgedragen. Het zonder vergunning van GLK verzamelen van vruchten, zaden, planten en paddenstoelen voor commerciële doeleinden is verboden.

Aan deze informatie kunnen geen rechten worden ontleend.